

Vlaams
Parlement

stuk **1372** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 22 november 2011 (2011-2012)

Gedachtewisseling

over het Jaarverslag 2010-2011
van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (RvVb)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur,
Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door mevrouw Mercedes Van Volcem

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Martens.

Vaste leden:

de heren Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens, de dames Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
mevrouw Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Hermes Sanctorum.

Plaatsvervangers:

de dames Karin Brouwers, Veerle Heeren, de heren Johan Sauwens, Jan Verfaillie;
mevrouw Katleen Martens, de heren Wim Van Dijck, Wim Wienen;
de heren Karlos Callens, Dirk Van Mechelen;
de heer Philippe De Coene, mevrouw Els Robeyns;
de heer Mark Demesmaeker, mevrouw Liesbeth Homans;
de heer Boudewijn Bouckaert;
de heer Dirk Peeters.

INHOUD

I. Inleidende uiteenzetting door vertegenwoordigers van de Raad	4
1. RvVb als organisatie.....	4
2. Dossierinstroom	5
3. VCRO en behandelingstermijnen	5
4. De Raad in cijfers: 2010-2011	6
5. Globaal overzicht – evolutie	7
6. Beleidsdoelstellingen	7
II. Bespreking	9
1. Reactie van de minister.....	9
2. Vragen en opmerkingen van de leden	10
3. Antwoorden van de minister en de vertegenwoordigers van de Raad	12
4. Replieken.....	14
Gebruikte afkortingen	16

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed organiseerde op 9 november 2011 een gedachtewisseling met vertegenwoordigers van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (RvVb) en de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het Jaarverslag 2010-2011 van de RvVb¹.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR VERTEGENWOORDIGERS VAN DE RAAD

Mevrouw *Hilde Lievens*, voorzitter van de RvVb, dankt de commissie voor de mogelijkheid om het Jaarverslag 2010-2011 toe te lichten. Dat biedt immers de gelegenheid om in alle transparantie en met gedetailleerd cijfermateriaal een concreet beeld te schetsen van de behandelingstermijnen en een stand van zaken te geven van de hangende zaken bij de RvVb. De uiteenzetting zal uit twee delen bestaan: eerst zal de griffier-beheerder kort stilstaan bij de organisatie van de Raad en toelichting geven bij het cijfermateriaal over de in- en uitstroom van dossiers, vervolgens zal zijzelf nader ingaan op de beleidsdoelstellingen die voor het huidige werkjaar werden vooropgesteld.

1. RvVb als organisatie

De heer *Eddie Clybouw*, griffier-beheerder, zegt dat in samenwerking met het Agentschap voor Overheidspersoneel een organogram werd uitgewerkt voor de RvVb. Die structuur is gebaseerd op het model van werken in teamverband en niet op het traditionele model van ‘professionele artisanale alleenwerkers’ dat in vele andere rechtbanken bestaat. Het model is gericht op een delegatie van rechterlijk werk naar juridische medewerkers. Daarbij werd ook gekozen voor een beheerder die instaat voor de organisatorische aansturing en het beheer van de Raad, onder het gezag van de voorzitter. Dat heeft als voordeel dat een optimaler functieprofiel dan dat van raadslid kan instaan voor het dagelijks bestuur van de Raad en dat de voorzitter en de andere raadsleden zich kunnen concentreren op de kerntaak van de Raad, het behandelen van dossiers.

Voor de invulling van de personeelsformatie verwijst de spreker naar het gedetailleerde overzicht in het Jaarverslag 2010-2011 en naar de gedachtewisseling over de werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen die op 4 april 2011 plaatsvond in de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten (*Parl. St.* VI. Parl. 2010-11, nr. 858/5). Die invulling is via een stapsgewijze toekenning van middelen en een moeizame zoektocht naar personeel gebeurd. Op 1 september 2011 is een vierde raadslid benoemd. De raadsleden worden momenteel bijgestaan door een griffier, twee adviseurs met tien jaar ervaring en acht junioradviseurs. Daarnaast zijn er nog zeven griffiemedewerkers.

In het jaarverslag wordt ook ingegaan op de lopende interne procesoptimalisaties. Zo wordt gepoogd de strikt functionele scheiding tussen de rollen in het rechtscollege te doorbreken, bijvoorbeeld door een aantal inhoudelijke taken toe te vertrouwen aan de griffiemedewerkers. Er wordt ook werk gemaakt van het opstellen van draaiboeken en interne werkinstrumenten, om zo uniform en efficiënt mogelijk te kunnen werken. Tevens wordt een dossieropvolgingssysteem uitgewerkt binnen Bredero, het in het beleidsdomein RWO bestaande systeem. Ook dit werkjaar is een werklasmeting gebeurd, in eerste instantie om de efficiëntie van de bestaande processen te evalueren, maar ook om te kunnen inspelen op de verwachte evoluties. Die meting leverde tevens objectief onderbouwde inzichten op over het aantal medewerkers en de functieprofielen die nodig zijn om de instroom van dossiers op een goede manier te kunnen verwerken.

Ook aan de website wordt gewerkt. Op korte termijn wordt een zoekfunctie geïntroduceerd, waardoor procespartijen kunnen anticiperen op de bestaande rechtspraak van de Raad. Die zoekfunctie moet het, zowel voor procespartijen als voor de Raad zelf, ook mogelijk maken om proceseconomischer om te gaan met procedures. De Raad overlegt

¹ <http://www.rwo.be/Portals/100/RVVB/RvVb%20jaarverslag%202010-2011.pdf>

ook geregeld met zijn ‘stakeholders’, zoals de VVP. In het jaarverslag wordt voorts ook kort ingegaan op de synergie met het Milieuhandhavingscollege. Die komt er momenteel op neer dat een griffiemedewerker van het Milieuhandhavingscollege instaat voor het onthaal tijdens de openbare terechtzittingen van de Raad. Er moet rekening mee worden gehouden dat de griffie van dat college maar uit twee yte bestaat, maar daar staat tegenover dat er sinds 1 januari 2011 bij het Milieuhandhavingscollege maar vijftientig dossiers geregistreerd zijn. De RvVB werkt constructief mee aan de voorbereiding van een Vlaams bestuursrechtcollege, maar dat brengt een vrij grote tijdsbesteding mee. De input wordt daar in eerste instantie verwacht van de bestaande rechtscollages en de juridische vraag blijft of een en ander wel strookt met de grondwettelijke bevoegdheidsverdeling.

2. Dossierinstroom

In verband met de dossierstroom, verwijst de heer Clybouw naar de memorie van toelichting bij het oprichtingsdecreet van de Raad: de Vlaamse decreetgever schatte het aantal dossiers toen op 300 à 350 op jaarbasis. Tijdens het onvolledige eerste werkjaar werden echter 753 verzoekschriften ingediend, die betrekking hadden op 683 unieke bestreden beslissingen. Tijdens het tweede werkjaar steeg het aantal ingediende verzoekschriften naar 1073 en ging het om 970 unieke bestreden beslissingen. Het verschil tussen het aantal verzoekschriften en het aantal bestreden beslissingen is relatief klein, wat betekent dat er relatief weinig samenhangende zaken zijn. Van 1 september tot 1 november 2011 werden al 165 verzoekschriften ingediend. Ook dat cijfer blijft ver boven de initiële inschatting van de decreetgever. De RvVb is op dat stuk echter niet alleen, ook bijvoorbeeld bij de deputaties stijgt het aantal beroepen exponentieel.

De spreker toont vervolgens een grafiek met een overzicht van de dossiers per maand en per werkjaar, gebaseerd op het tijdstip van indiening van het verzoekschrift. Voor augustus wordt op die grafiek een gecombineerd cijfer vermeld, omdat een aantal dossiers zijn toegekend aan het eerste werkjaar en een aantal andere aan het tweede. De volgende grafiek geeft de evolutie nog duidelijker weer: er is een duidelijk stijgende lijn doorheen het eerste werkjaar, met een piek in juli 2010. In het tweede werkjaar 2010-2011 was er tijdens de eerste zes maanden een verdubbeling per maand in vergelijking met het eerste werkjaar. Nadien, van maart tot juni 2011, liep de instroom ongeveer gelijk. In juli 2011 waren er minder dan helft van het aantal dossiers in juli 2010, maar in augustus was het aantal ingediende verzoekschriften opnieuw aanzienlijk hoger dan het jaar voordien. Tijdens de eerste twee maanden van het derde werkjaar werd één verzoekschrift meer ingediend dan in dezelfde periode een jaar eerder.

3. VCRO en behandelingstermijnen

Als alle stappen van de in de VCRO vastgelegde reguliere procedure doorlopen moeten worden, betekent dat een decretale termijn van minstens zeven maanden. Daarbij moet worden beklemtoond dat dit de absolute ondergrens is qua minimale doorlooptijd van een zaak, want in 65,5 percent van de dossiers wordt ook een verzoek tot tussenkomst ingediend, wat een bijkomende termijn van dertig dagen betekent, die het totaal op acht maanden brengt. Bij een kleine dertig percent van de dossiers is er ook een vordering tot schorsing en dan verlengt de termijn tot 10,5 maanden. Daarbij werd dan nog geen rekening gehouden met het feit dat het niet realistisch is voor de griffie om op de dag van ontvangst een processtuk meteen per beveiligde zending te bezorgen aan de andere procespartijen en met het feit dat als een verzoek tot tussenkomst wordt ingediend, dat eerst beoordeeld moet worden naar de ontvankelijkheid, vooraleer een termijn kan worden toegekend aan de tussenkomende partij.

Op de vraag of een en ander sneller kan dan de in de VCRO vastgelegde termijnen, is het antwoord volgens de heer Clybouw negatief. Hij verwijst daarbij naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011, waarin werd geoordeeld dat een vervaltermijn

van dertig dagen om een verzoekschrift in te dienen onredelijk was. De decreetgever heeft dat opgelost door de termijn te verlengen tot 45 dagen. De RvVb werkt niet met een procedurekalender zoals in een burgerlijke procedure. Er is geen mogelijkheid om conclusies te blijven uitwisselen, elke partij heeft maar één mogelijkheid om schriftelijk te reageren en de termijn om te reageren varieert van dertig tot vijftien dagen. Rekening houdend met het decretale kader voor de behandelingstermijnen, is het onmogelijk om de uitstroom in het eerste en tweede werkjaar op het peil van de instroom te brengen. Een dossier dat bijvoorbeeld is ingediend in maart 2011 kan niet in hetzelfde werkjaar, dat eindigt in augustus 2011, uitgesproken zijn. Bij nogal wat procespartijen bestaat niettemin de onrealistische verwachting dat binnen drie maanden een uitspraak mogelijk is, een termijn die ook in de memorie van toelichting bij de oprichting van de RvVb vermeld wordt.

4. De Raad in cijfers: 2010-2011

In het tweede werkjaar werden 1073 verzoekschriften ingediend. 950 daarvan waren reeds geregistreerd op 31 augustus 2011. 55 dossiers werden niet geregistreerd, voor 56 werd nog een regularisatie afgewacht en in twaalf gevallen ging het niet om een specifiek beroep of waren er geen adresgegevens van de verzoekende partij. Voor 25,3 percent van de ingekomen verzoekschriften is een regularisatie gevraagd. In het eerste werkjaar werd 91 percent van de gevallen geregistreerd na regularisatie, in het tweede werkjaar 64 percent. In het tweede werkjaar is er dus een veel strengere beoordeling geweest van de verzoekschriften na de mogelijkheid tot regularisatie.

In het eerste werkjaar werd in 23,9 percent van de gevallen ook een vordering tot schorsing gevraagd, in het tweede werkjaar 28,9 percent en in het derde werkjaar voorlopig 29,7 percent. Voor het derde werkjaar geldt wel dat als een verzoekende partij ook een vordering tot schorsing indient, er een bijkomend rolrecht van 100 euro moet worden betaald. Dat heeft voorlopig nog niet het gewenste effect, maar het is nog te vroeg voor een evaluatie.

Bij 88,4 percent van de gevallen gaat het om stedenbouwkundige vergunningen die worden bestreden, in 10,6 percent om verkavelingsvergunningen en registratiebeslissingen zijn goed voor 1 percent. De verwerende partij is voor 85,4 percent een deputatie, voor 13,6 percent een gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en voor 1 percent een college van burgemeester en schepenen. In het eerste werkjaar werd voor 46,8 percent van de dossiers minstens één verzoek tot tussenkomst gevraagd. In het tweede werkjaar is dat exponentieel gestegen naar 65,5 percent. Dat bracht ook een substantiële verhoging van de werklast mee, want in het tweede werkjaar moesten dubbel zoveel tussenkomsten worden beoordeeld en bijhorende beschikkingen worden geschreven. In het kader van de interne procesoptimalisaties worden de ontwerpen van de beschikkingen in toenemende mate voorbereid door griffiemedewerkers, waardoor de inhoudelijke medewerkers relatief meer tijd kunnen besteden aan het beoordelen van de eigenlijke dossiers.

Vorig werkjaar heeft de RvVb 123 zittingsdagen georganiseerd, waarbij 777 zaken op zitting zijn geplaatst. Opvallend daarbij is dat het gewicht van de zittingen over een vordering tot schorsing relatief hoog is: 42,7 percent. Dat er 777 zaken op zitting zijn geplaatst, betekent niet dat al die zaken in beraad zijn genomen. Een aantal zaken worden meerdere keren op zitting geplaatst of uitgesteld. In tegenstelling tot andere administratieve rechtscolleges, neemt de Raad meteen in het schorsingsarrest de beoordeling van het belang en van de ontvankelijkheid op, wat een efficiëntiewinst betekent.

De spreker toont vervolgens een grafiek over de uitspraken, met een opdeling tussen uitspraken ten gronde, schorsingsarresten, arresten over het niet betalen van het rolrecht en beschikkingen over geen, laattijdige of onvolledige regularisatie. Vervolgens staat hij stil bij de stand van zaken op 1 november 2011 van de dossiers die ingediend zijn tijdens het eerste werkjaar. Bijna dertig percent van de zaken zijn volledig afgesloten, vijftig percent

zijn effectief in beraad genomen, 1,3 percent van de dossiers zijn op zitting geweest en in voortzetting geplaatst. Bij net geen tien percent van de dossiers zijn de partijen al opgeroepen en voor 1,3 percent moeten de partijen nog uitgenodigd worden, maar is het dossier administratief afgerond. Ten slotte is voor 8,9 percent van de dossiers de zaak in beraad genomen voor de schorsingsprocedure, maar moet er nog een schorsingsarrest worden uitgesproken.

Van de dossiers ingediend tijdens het werkjaar 2010-2011, was op 1 november 2011 14,5 percent volledig afgesloten. 1,5 percent is al op zitting geweest en in beraad genomen, voor 1,6 percent van de dossiers zijn de partijen opgeroepen voor een zitting. Het gros, 54,3 percent, is administratief volledig afgerond en is klaar om op zitting te worden geplaatst. Twaalf percent van de dossiers is gepleit en in beraad genomen en wacht op een schorsingsuitspraak. In 16,1 percent van de gevallen bevindt het dossier zich nog in een ander stadium.

De administratieve afhandeling door de griffie gebeurt voldoende performant. De eerste flessenhals doet zich voor bij het fixeren van de dossiers, het oproepen op een zitting. Dat heeft te maken met het personeelskader: met vier raadsleden en tien inhoudelijke medewerkers is het aantal zaken dat op week- en maandbasis kan worden opgeroepen, onvermijdelijk beperkt. Een tweede flessenhals zit bij het grote aantal zaken dat in beraad is genomen. Er is een duidelijke correlatie tussen het aantal juristen en het aantal uitspraken. Vanaf januari tot mei 2011 zijn er bijkomende inhoudelijke medewerkers in dienst getreden en dat heeft tot een duidelijke stijging van het aantal uitspraken geleid. Ook de benoeming van een vierde raadslid op 1 september 2011 zal een positief effect meebrengen.

5. Globaal overzicht – evolutie

De heer Clybouw zegt dat bij de oprichting van de Raad op 1 september 2009, er alleen drie raadsleden in dienst waren. Toen de Raad operationeel is geworden, op 1 december 2009, was het personeelsbestand uitgebreid met een griffier en een griffiemedewerker. Aan het einde van het werkjaar, op 31 augustus 2010, was er ook een adviseur. Op 1 december 2010 waren er nog steeds acht personeelsleden in dienst. Op 4 april 2011, het ogenblik van de gedachtewisseling in het Vlaams Parlement, waren er negentien medewerkers: drie raadsleden, een griffier, zeven griffiemedewerkers, twee statutaire adviseurs en zes contractuele junioradviseurs. Bij het einde van het tweede werkjaar waren er nog twee junioradviseurs meer en sinds 1 september is er een vierde raadslid.

De spreker toont vervolgens grafieken met de dossierinstroom per periode en in totaal, het aantal uitspraken in dezelfde periodes en het totale aantal uitspraken. De dossierinstroom blijft in absolute cijfers stijgen, vooralsnog is er geen indicatie dat er een knik in de curve of een stagnatie komt. Bij het aantal uitspraken is er wel een duidelijk positieve knik in het tweede werkjaar, na het in dienst treden van bijkomende juristen. Sindsdien loopt de stijgingscurve van het aantal uitspraken bijna gelijk met die van het aantal dossiers. In het eerste werkjaar zijn er 665 dossiers binnengekomen en waren er 110 uitspraken. In de periode van 1 april 2011 tot 31 augustus 2011 was er een instroom van 344 dossiers en 246 uitspraken. In de laatste gemeten periode, van 1 september tot 1 november 2011, was er een instroom van 165 dossiers en een uitstroom van 118. Tijdens het eerste werkjaar en in de eerste helft van het tweede werkjaar, is een grote werklast opgebouwd, maar er is een duidelijk positieve trend met twee curven die almaar dichterbij elkaar komen.

6. Beleidsdoelstellingen

Mevrouw *Hilde Lievens* merkt op dat zij als voorzitter jaarlijks een beleidsplan moet opstellen, met concrete doelstellingen. De RvVb wil aan de rechtzoekende een efficiënte en kwaliteitsvolle rechtsbescherming bieden. De Raad heeft zich daartoe, ook vorig jaar al, georganiseerd als een innoverend, efficiënt en daadkrachtig rechtscollege. Zoals uit

de toelichting van de griffier-beheerder bleek, wordt gepoogd om efficiëntiewinsten te boeken via procesoptimalisatie. Dat heeft al tot concrete resultaten geleid, onder meer het gedeeltelijk inhoudelijk inschakelen van de griffiemedewerkers. Daardoor kregen de inhoudelijke medewerkers meer tijd om dossiers voor te bereiden, wat op zijn beurt bij de raadsleden tijd vrijmaakte voor het voorbereiden van arresten. Er zal ook verder werk worden gemaakt van een procedureoptimalisatie. Als de VCRO zoveel mogelijk kan worden afgeslankt voor alles wat procedure betreft, kan een op zichzelf staand procedure-reglement worden uitgewerkt waarin ook nieuwe zaken kunnen worden opgenomen die tot efficiëntiewinsten kunnen leiden.

Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een verkorte procedure waardoor zaken die klaarblijkelijk onontvankelijk zijn, in het begin van de procedure kunnen worden afgeblokt. Er wordt ook aan hakbijltermijnen gedacht, bijvoorbeeld voor een partij die een schorsing vraagt maar het niet nodig vindt op een zitting daarover te verschijnen. Een ander voorbeeld zijn de regularisatiemogelijkheden. Aan een partij die in een verzoekschrift zonder enige motivatie de schorsing van een bestreden beslissing vraagt, wordt nu de mogelijkheid geboden om het verzoekschrift te regulariseren. Dat is uiteraard niet proceseconomisch en er zou kunnen worden overwogen de regularisatiemogelijkheid alleen voor bepaalde vormvereisten te behouden. Kortom, er zijn tal van mogelijkheden om de procedure efficiënter te maken, zonder de tegenspraak van de partijen te beknotten. Ook de schorsingsprocedure moet worden uitgewerkt. Dat wil niet zeggen dat een UDN-procedure kan worden opgezet, want daarvoor is er onvoldoende personeel, maar de procedure kan wel praktischer worden gemaakt en er kunnen garanties in opgenomen worden. De Raad is ook bereid om nieuwe rechtstechnieken, zoals de bestuurlijke lus of een bemiddelingsprocedure, in de procedure op te nemen. De spreekster verwacht dat op korte termijn een eerste voorstel zal kunnen worden uitgewerkt.

Voor een proces- en procedureoptimalisatie is er nood aan een optimale personeelsformatie. In het eerste werkjaar is bij een werklasmeting gebleken dat de raadsleden minder dan de helft van hun tijd aan het uitspreken van arresten konden besteden. Bij de tweede werklasmeting is gebleken dat er duidelijke efficiëntiewinsten zijn geboekt. Dit jaar zal die weg verder worden bewandeld. Niettemin is het nog altijd onmogelijk dat de raadsleden voltiids bezig zijn met het uitspreken van arresten. Er zijn immers ook nog andere taken, bijvoorbeeld het managen van een team. Omdat adviseurs met tien jaar ervaring onvindbaar waren op de arbeidsmarkt, is er voor junioradviseurs gekozen, maar die mensen moeten dan wel degelijk worden opgeleid. Zoals uit het jaarverslag blijkt, is uit de werklasmeting ook gebleken dat de huidige personeelsformatie niet volstaat om de huidige gemiddelde instroom te verwerken. De Raad is echter realistisch en vraagt een dergelijk personeelsbestand niet, maar het lijkt toch minimaal noodzakelijk dat er vijf raadsleden zouden zijn, zoals al in het decreet voorzien was. Elk van die raadsleden zou over drie adviseurs moeten kunnen beschikken en tevens zou er minstens één beheerder moeten zijn en twee griffiers. Het huidige aantal griffiemedewerkers zou dan kunnen worden behouden. Een dergelijke personeelsformatie moet volstaan om de lopende dossierinstroom te verwerken.

Er blijft dan wel nog een last uit het recente verleden waarvoor een oplossing moet worden gevonden. Dat die last wordt megedragen, is louter een gevolg van het veel te kleine personeelsbestand tijdens het eerste werkjaar en de eerste helft van het tweede werkjaar. Om te vermijden dat de problemen blijven aanslepen, moest een keuze worden gemaakt: ofwel het probleem van het eerste werkjaar oplossen, ofwel ervoor zorgen dat de in- en uitstroom voortaan vlot verloopt. De Raad heeft beslist in eerste instantie prioriteit te verlenen aan de zaken die in beraad worden genomen. Vanaf 1 september 2011 moeten vernietigingsdossiers binnen de decretaal voorziene termijn van zestig dagen worden uitgesproken. Ook voor schorsingsdossiers is de decretale termijn zestig dagen, maar de Raad hanteert als beleidslijn een termijn van dertig dagen. Dat zal worden opgevolgd en geëvalueerd en zo nodig zal er worden bijgestuurd. De spreekster verduidelijkt dat het hier gaat om zaken die vanaf 1 september op zitting zijn geweest. Daarnaast zijn er ook heel

wat schorsingsdossiers die al in beraad zijn genomen en daarvoor geldt de tweede prioriteit. De derde prioriteit gaat naar de dossiers die voor 1 september 2011 in beraad zijn genomen. Die dossiers worden op basis van het fifoprincipe behandeld en vergunningsdossiers krijgen voorrang op weigeringsdossiers.

Een andere prioriteitenorde is die voor de inkomende zaken. In het derde werkjaar wordt voorrang gegeven aan de verzoekschriften die binnenkomen. Dat betekent dat de 583 dossiers van het tweede werkjaar die klaar zijn om gefixeerd te worden, hoe spijtig ook, bevroren worden. Momenteel komen er weliswaar nog andere dossiers op zitting, omdat de decretaal voorziene termijnen van de dossiers van het derde werkjaar nog niet verstreken zijn. De consequentie van deze aanpak is wel dat wie in september 2011 een verzoekschrift indiende, veel vlugger een uitspraak zal hebben dan wie dat al in februari had gedaan. De Raad wil dit jaar proberen aan te tonen dat de in het vorige beleidsplan vooropgestelde doelstellingen voor de behandelingstermijnen – een jaar voor de annulatiedossiers en anderhalf jaar voor de schorsingsdossiers – kunnen worden gehaald. Dat was tot nog toe niet haalbaar omdat de randvoorwaarden, zoals een systeem voor de dossieropvolging, niet waren vervuld.

De vraag blijft dan natuurlijk: wat met het grote aantal dossiers die van het tweede werkjaar blijven hangen en wat met de vele dossiers die tijdens het eerste werkjaar en in de eerste helft van het tweede werkjaar in beraad zijn genomen? Daarvoor moet uiteraard een oplossing worden gevonden. Met de gestelde prioriteiten, zal er weliswaar worden geprobeerd daar in tweede of derde prioriteit nog iets van mee te nemen, maar met het beperkte personeelsbestand van de RvVb mogen nu eenmaal geen wonderen worden verwacht. Mevrouw Lievens hoopt dan ook dat men bereid zal zijn bijkomend personeel toe te kennen om dat probleem op te lossen.

Wat de optimale belasting van de raadsleden betreft, werd in het beleidsplan 2009-2010 gesteld dat vanaf 1 september 2011 zou worden gestreefd naar 540 uitspraken per jaar, voor zover er drie raadsleden zouden zijn. Het afgelopen werkjaar zijn er 430 uitspraken geweest. Als ermee rekening wordt gehouden dat er tot februari maar één adviseur was, dan mag toch worden gesteld dat de Raad behoorlijk werk heeft geleverd. Voor het lopende werkjaar wordt minstens dezelfde doelstelling behouden. De monitoring gebeurt zoals in het voorbije werkjaar en de resultaten van de maandelijkse opvolging worden telkens ook aan het kabinet bezorgd. Maandelijks wordt het aantal uitspraken per kamer bijgehouden, met een onderscheid tussen de soorten uitspraken. Dankzij die maandelijkse opvolging, kunnen de gegevens aan het einde van het werkjaar door de griffier-beheerder en zijn medewerkers vrij gemakkelijk worden gebundeld in een jaarverslag. Het voorliggende jaarverslag is weliswaar niet volledig positief en bevat nog een aantal pijnpunten, maar de Raad blijft daaraan werken en hoopt dat de politieke overheid verder bereid zal zijn vertrouwen te schenken.

II. BESPREKING

1. Reactie van de minister

De heer *Philippe Muyters*, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, stelt vast dat de werking van de RvVb tijdens het voorbije werkjaar op snelheid is gekomen, wat uiteraard een goede zaak is. De bijkomende financiële middelen hebben niet alleen tot een uitbreiding van het personeelsbestand geleid, maar ook en vooral tot een significante verhoging van de output. Zoals bij de toelichting al aangegeven, is er sinds 1 september een vierde raadslid in dienst gekomen. Op de begroting zal in een bijkomend budget van 250.000 euro worden voorzien voor de optimale ondersteuning van vier kamers. De minister gaat ervan uit dat een en ander tot een verhoging van de output met een derde zal leiden.

Tegelijk ziet het ernaar uit dat er een afvlakking van de instroom aankomt, al zal in de komende maanden nog moeten blijken of dat inderdaad zo is. Zoals in het verleden, zal de situatie maandelijks verder worden opgevolgd. De minister voorziet echter dat met een optimaal functioneren van de vier kamers, de Raad in het volgende werkjaar in staat moet zijn om de instroom te verwerken binnen de redelijke en decretaal voorziene termijnen. Met een instroom van 165 dossiers en een uitstroom van 118 tijdens de eerste twee maanden van het nieuwe werkjaar en een verwachte toename van de uitstroom met een derde als gevolg van het rekruteren van een vierde raadslid, moet er ongeveer een evenwicht zijn.

Uiteraard is de opgebouwde achterstand daarmee niet weggewerkt. Voor een 400-tal dossiers uit het eerste werkjaar is er nog geen uitspraak over een verzoek tot annulatie, een groot aantal dossiers uit het tweede werkjaar wacht nog om gefixeerd te worden op zitting. De redenen die de Raad aanvoert voor die achterstand zijn grotendeels gegrond. Er zullen zonder twijfel bijkomende acties nodig zijn en alleszins moet ervoor worden gezorgd dat de achterstand kan worden weggewerkt, zonder dat tegelijk nieuwe achterstand wordt opgebouwd. Daarom wordt aan een aantal nieuwe initiatieven gewerkt. Vooreerst is er de al vermelde budgetverhoging voor het uitbouwen van de vierde kamer. Als uit de continue opvolging blijkt dat vier kamers in een optimale bezetting en met een behoorlijke productiviteit de werklast niet aankunnen, zal worden nagegaan of en waar bijkomende middelen kunnen worden vrijgemaakt voor het uitbouwen van een vijfde kamer.

Momenteel wordt onderzocht of het decreet kan worden gewijzigd, onder meer door te voorzien in kortere procedures, door bemiddeling mogelijk te maken en door een bestuurlijke lus. Er moet worden nagegaan wat op korte termijn mogelijk is en wat moet worden meegenomen bij het uitbouwen van een Vlaams bestuurscollege. Voor het wegwerken van de achterstand, wordt onderzocht of via een decreetwijziging hulprechters kunnen worden aangesteld. In eerste instantie wordt dan gedacht aan leden van het Milieuhandhavingscollege. De minister zal daarover ook overleg plegen met minister Schauvliege. Afgezien van die decretale afslanking, wordt ook aan een procedurereglement gewerkt. Ook dat reglement is gericht op een vlotte doorstroming van dossiers. Met wat er al is gebeurd en de wisselwerking tussen de RvVb en het kabinet, zijn zeker al stappen gezet, maar er moet uiteraard nog een deel van de weg worden afgelegd.

2. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer *Lode Ceysens* vindt het een goede zaak dat de Raad prioriteiten heeft bepaald om iets aan de bestaande problemen te doen. Hij heeft er ook begrip voor dat op een gegeven moment keuzes moeten worden gemaakt. Niettemin noopt de situatie toch tot een aantal kritische bedenkingen. Toen de RvVb werd opgericht, ging men er van uit dat een Vlaamse aanpak een stuk vlotter en efficiënter zou verlopen dan een federale. Ondertussen is er echter maar weinig reden meer om een hoge toon aan te slaan. Er zijn uiteraard verzachtende omstandigheden. Het aantal dossiers werd schromelijk onderschat en als de decretale termijnen maximaal worden ingevuld, loopt de behandeltermijn inderdaad op tot zeven maanden. Het klopt ook dat de Raad weinig inwerktijd werd gegund. Niettemin blijft het van cruciaal belang dat het stuwmeer van dossiers dat destijds bij de Raad van State was ontstaan, door de RvVb zo snel mogelijk wordt drooggelegd.

Tijdens het eerste werkjaar zijn er 753 dossiers binnengekomen en daarvan zijn er nu 196 afgehandeld. In het tweede werkjaar zijn er 430 uitspraken gedaan, maar slechts 144 daarvan zijn uitspraken ten gronde. Het klopt dat er een aanzienlijke stijging van het aantal arresten is, maar men kan er niet omheen dat de instroom nog altijd groter is dan de uitstroom en dat het stuwmeer dus nog blijft groeien. Wanneer denkt men een status-quo te bereiken van de groei van de achterstand? De voorzitter heeft weliswaar doelstellingen voor de behandelingstermijnen vooropgesteld, maar ze heeft niet aangegeven hoe lang de rechtzoekenden op dit moment moeten wachten op een uitspraak. Wat de termijnen betreft, heeft men het steevast over een minimumtermijn van zeven maanden, maar dat is

in wezen een maximumtermijn. Nergens staat immers geschreven dat de diverse onderliggende termijnen moeten worden uitgeput door de verzoeker.

Wat de inhoud van de arresten betreft, zegt de heer Ceyssens dat de indruk blijft bestaan dat men zich te vaak verliest in formalisme, met onder meer navenante advocatenkosten als gevolg. Waarom moet bijvoorbeeld via een rekeninguittreksel bewezen worden dat er rolrecht is betaald? Naast de fouten die onvermijdelijk al eens worden gemaakt, is ook dat formalisme een bedreiging voor de efficiëntie van de werking van de RvVb. Voorts ontbreekt er na zestien maanden nog altijd een procedurereglement. Er valt inderdaad veel voor te zeggen om eerst het decreet aan te passen, maar wanneer mag er een insteek van de Raad daarvoor dan worden verwacht?

De spreker besluit dat de CD&V-fractie zeer bezorgd is over de RvVb. Het was en blijft de bedoeling om van dat orgaan een moderne en performante bestuursrechtbank te maken. Op dit moment is dat doel echter allesbehalve bereikt. De heer Ceyssens is bereid om alle initiatieven te steunen om iets aan de achterstand te doen, maar hij vraagt ook om de conclusies van de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten ter harte te nemen en te evolueren naar een eengemaakte bestuursrechtbank. Dat mag echter geen excuus zijn om de middelen die vandaag al voorhanden zijn onbenut te laten.

Mevrouw *Mercedes Van Volcem* vindt het een goede zaak dat er een plan van aanpak is, al ligt het accent te veel op een instantiegericht benadering. Die keuze is begrijpelijk, omdat de Raad de vooropgestelde beleidsdoelstellingen wil waarmaken, maar de burger is met die aanpak niet gebaat. De knelpunten zijn nochtans genoegzaam bekend. Men overweegt nu blijkbaar onder meer om hulprechters aan te stellen, maar waarom is dat nog niet gebeurd? Als een ontvoogde gemeente ertoe gehouden is om binnen een termijn van 75 dagen een bouwvergunning af te leveren en de andere binnen 105 dagen, dan moet ook de RvVb binnen een dergelijke termijn een dossier kunnen afhandelen. Het uitgangspunt moet immers een efficiënte dienstverlening aan de burgers zijn. In beide gevallen is er een vergelijkbare juridische toets, waarom heeft het hoogste rechtscollege daar dan zoveel meer tijd voor nodig?

De spreekster heeft ook vragen bij het feit dat vergunningsdossiers voorrang krijgen op weigeringsdossiers. Waarom moet iemand die met een weigering wordt geconfronteerd langer wachten dan iemand die een uitspraak over een vergunning vraagt? Dat men zich wil houden aan de decretaal bepaalde termijn van zestig dagen voor een uitspraak is op zich uiteraard positief, maar de vraag is hoe een dossier op zitting geraakt. Er werd in dat verband terecht op de bestaande flessenhalzen gewezen. Dat een overheidsinstantie aan monitoring wil doen is eveneens positief. Als er echter 430 dossiers binnenkomen en er 144 uitspraken zijn over een termijn van twaalf maanden, betekent dat dat elk van de vier kamers maandelijks maar iets meer dan drie dossiers afhandelt.

Juristen hebben vaak de neiging lange verzoekschriften met navenante besluiten te maken en in de uitspraken wordt daarop dan zeer gedetailleerd ingegaan. Dat is begrijpelijk, maar de rechtzoekende verwacht vooral rechtszekerheid, via een snelle, krachtige en correcte beslissing. Het aantal pagina's en de overwegingen en verwijzingen zijn daarbij van ondergeschikt belang. Moet een uitspraak wel altijd zo lyrisch zijn als nu meestal het geval is? Kan er niet beknopter worden aangegeven wat de conclusie is en op welke argumenten die gebaseerd is? Kan niet worden overwogen om bijvoorbeeld een maximum van acht pagina's op te leggen?

De heer *Wilfried Vandaele* heeft vooral een gevoel van machteloosheid. Iedereen hoopte dat de RvVb sneller en beter zou werken dan de Raad van State, maar tot nog toe is dat niet het geval. Er zijn inderdaad verzachtende omstandigheden, maar de personeelsproblematiek moet toch ook worden gerelativeerd. Er is verbetering merkbaar, maar de opgebouwde achterstand blijft bestaan en de instroom is nog steeds groter dan de uitstroom.

Tijdens het tweede werkjaar heeft de eerste kamer 94 uitspraken gedaan, de tweede 164 en de derde 172. Hoe is dat grote verschil tussen de eerste kamer en de twee andere te verklaren? Zelfs met de bestaande personeelsproblemen en de procedures waaraan iets moet worden gedaan, mag toch worden verwacht dat de RvVb, met de 22 medewerkers die er nu zijn, meer werk verzet dan momenteel het geval is.

De heer *Dirk Peeters* stelt vast dat voor het tweede jaar op rij geen enkel verzoek tot schorsing werd ingewilligd. Wat is daar de verklaring van?

De heer *Bart Martens* deelt voor een stuk de frustratie van de heren Ceysens en Vandaele. Het is weliswaar bemoedigend dat er efficiëntiewinsten worden geboekt, maar de vaststelling blijft dat de uitstroom lager blijft dan de instroom en dat de achterstand dus nog steeds groter wordt. Het is een spijtige zaak dat de achterstand inzake stedenbouwdossiers die bij de Raad van State was weggewerkt, in Vlaanderen terug in het leven is geroepen. De verwachting was nochtans dat een Vlaamse rechtbank efficiënter en beter zou werken. Een Vlaamse bestuursrechtbank zal hopelijk een antwoord bieden, al was het maar om het bestaande overtal aan rechters bij het Milieuhandhavingscollege efficiënter te kunnen inzetten. Terwijl de werklast van de RvVb aanzienlijk werd onderschat, werd die van het Milieuhandhavingscollege fel overschat: de zes rechters van dat college spreken jaarlijks een tiental arresten uit. Dat de minister met de huidige onzekerheid over een Vlaamse bestuursrechtbank nog geen beslissing wil nemen over een eventuele vijfde kamer bij de RvVb, is begrijpelijk. Op die Vlaamse bestuursrechtbank moet echter niet worden gewacht om rechters van het Milieuhandhavingscollege in te schakelen. De sp.a-fractie is alvast bereid om daaraan mee te werken via het goedkeuren van een voorstel van decreet of een amendement op het verzameldecreet.

Zoals de heer Ceysens al aangaf, blijken veel van de arresten procedurearresten te zijn. Het is in het belang van geen enkele partij om een formalisme recht te zetten, want nadien wordt dan opnieuw een verzoek tot schorsing of vernietiging ingediend. Een procedure-reglement is inderdaad dringend nodig, zeker als blijkt dat de Raad stelregels hanteert die nergens vastliggen en soms zelfs verschillen, bijvoorbeeld termijnen voor tussenkomst. De vraag is dan ook in welke mate dergelijke stelregels afdwingbaar zijn. In een procedure-reglement kan bijvoorbeeld ook worden vastgelegd hoe met een afstand van geding wordt omgegaan. Nu wordt van een dergelijk verzoek geen akte genomen zolang de ontvanke-lijkheid van het verzoek niet is beoordeeld. Bij de Raad van State werd daarentegen met een akte genomen van een verzoek tot afstand van geding. Voorts zou ook een procedure kunnen worden ingevoerd om bemiddeling mogelijk te maken. Dat kan veel frustratie wegwerken en het zou ook kunnen voorkomen dat belangrijke beslissingen onderuit worden gehaald omwille van kleine aspecten die wrevel veroorzaken.

De heer Martens stipt tot slot nog aan dat ook inzake klantvriendelijkheid nog vooruitgang mogelijk is. Kan er op relatief korte termijn een systeem van digitale dossieropvolging worden ingevoerd? Een dergelijk systeem moet de partijen toelaten om op elk moment na te gaan in welk stadium een dossier zich bevindt.

3. Antwoorden van de minister en de vertegenwoordigers van de Raad

Minister *Philippe Muyters*, antwoordt aan mevrouw Van Volcem dat er rekening mee moet worden gehouden dat er jaarlijks zowat 80.000 stedenbouwkundige vergunningen zijn. Daarvan belandt uiteindelijk maar een zeer beperkt deel bij de RvVb. Het gaat dus zeker niet om een algemeen probleem voor de stedenbouwkundige vergunningen.

De Codex is nu eenmaal de Codex en de termijnen die daarin zijn opgenomen, zijn er onder meer op voorstel van voormalig Vlaams minister Van Mechelen gekomen. Ook de raming van het aantal dossiers is door de vorige Vlaamse Regering gebeurd. Dat er vijf kamers met vijf rechters worden voorzien, zonder dat daarvoor de nodige financiële mid-

delen zijn ingeschreven bij het Departement Ruimtelijke Ordening, is nu eenmaal een feit. Die vijf kamers kunnen met andere woorden niet zomaar worden opgericht. Er moest trouwens sowieso eerst worden afgewacht hoe de werking van de RvVb in de praktijk zou verlopen, om een realistische schatting te kunnen maken van het aantal dossiers dat kan worden verwerkt. Er zijn nog geen hulprechters, omdat dit nu eenmaal niet in het decreet is voorzien.

De minister is ervan overtuigd dat met het oog op een betere werking van de Raad, een stapsgewijze aanpak de voorkeur verdient. Hij is verheugd over de uitgestoken hand van de commissievoorzitter voor het creëren van de mogelijkheid om een beroep te doen op hulprechters en neemt zich voor zo snel mogelijk een voorstel daarvoor te doen. Ook van het procedurereglement zal zo snel mogelijk werk worden gemaakt.

Mevrouw *Hilde Lievens* zegt dat bij de voorbereidingen rond de oprichting van een Vlaams bestuursrechtscollege werd aangegeven dat de oprichting van dat orgaan maar over een tweetal jaar zal kunnen gebeuren. Daarop kan uiteraard niet worden gewacht om maatregelen te treffen voor het verbeteren van de werking van de RvVb. Dat het personeelstekort bij de RvVb aan de basis ligt van de grote achterstand, is gewoon een realiteit. Tijdens het eerste werkjaar waren er immers maar drie raadsleden en geen personeel om de dossiers inhoudelijk voor te bereiden. Als gevolg daarvan ging de volledige tijd van de raadsleden gedurende acht maanden naar het voorbereiden van het ter zitting brengen van de zaken. Voor het voorbereiden van uitspraken was er al die tijd niemand. Pas in augustus 2010 is de eerste adviseur in dienst gekomen en op dat ogenblik waren er al 753 zaken ingeleid. Nadien heeft het nog tot februari 2011 geduurd voor er een tweede adviseur was. Een zaak kan nu eenmaal niet op zitting worden gebracht zonder dat ze terdege voorbereid is. In het eerste werkjaar was er gewoon materieel de tijd niet om dossiers uit te spreken en als gevolg daarvan zijn de dossiers blijven liggen.

Het is correct dat de instroom groter blijft dan de uitstroom. Met een vierde raadslid erbij, moet het met de huidige bezetting mogelijk zijn om ongeveer 720 uitspraken per jaar te doen. Als de procedure kan worden aangepast en er meer zaken in een vroeg stadium kunnen worden beëindigd, zal er met een ander soort arresten kunnen worden gewerkt. Voor dergelijke arresten is immers geen beoordeling ten gronde nodig en die teksten kunnen dus heel wat korter zijn. Een arrest over een verzoek tot schorsing daarentegen, waarvoor de verzoekende partij een advocaat heeft ingeschakeld die een uitgebreid verzoekschrift heeft opgesteld, moet in extenso op de argumenten ingaan en kan niet tot enkele zinnen worden beperkt. De juridische beoordeling die bij de RvVb gebeurt moet correct zijn en kan onder geen enkel beding wegvallen. Iets anders is inderdaad afstand van geding, maar zolang er geen procedurereglement is, moet op de huidige manier worden gewerkt. Als een procedurereglement toelaat dat er louter akte wordt genomen van een verzoek tot afstand van geding, dan zal dat in de toekomst allicht ook zo gebeuren. Momenteel kan dat echter niet.

De heer *Eddie Clybouw* verwijst in verband met de termijnen nogmaals naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011, waarin een vervaltermijn van dertig dagen te kort werd geacht. Bij overleg met bijvoorbeeld de VVP en organisaties van advocaten, is gebleken dat de stakeholders de termijn voor de procedure bij de RvVb als zeer strak beoordelen en dat de procespartijen die termijn dan ook uitputten, ook omdat ze in de huidige procedure maar eenmaal schriftelijk kunnen reageren. Een totale termijn van zeven maanden moet dan ook veeleer als een minimum dan als een maximum worden gezien, minstens ook voor de rechten van verdediging van alle procespartijen. Voor de stand van zaken van de doorlooptijd van de zaken bij de RvVb, verwijst de spreker naar het jaarverslag.

Een systeem van digitale dossieropvolging zou inderdaad een goede zaak zijn voor de klantvriendelijkheid. Momenteel bestaat de mogelijkheid nog niet om elektronisch de stand van zaken van een dossier op te volgen, maar als partijen via e-mail of telefonisch naar de stand van zaken informeren, wordt daar altijd onverwijld op geantwoord. De suggestie wordt hoe dan ook meegenomen voor de toekomst en binnen de mogelijkheden en de middelen van de Raad zal er werk van worden gemaakt. Dit verhaal zal ook kunnen worden meegenomen bij de digitale bouwaanvraag, want daar wordt eigenlijk de eerste stap gezet. Als er digitale dossiers komen, zal dat ook een kostenverlaging en efficiëntiewinsten meebrengen voor de RvVb. Het versturen per beveiligde zending van de schriftelijke stukken is immers de belangrijkste kostenpost van de Raad.

Dat er soms iets verkeerd loopt, heeft ongetwijfeld voor een groot deel te maken met het feit dat de RvVb nog altijd in de opstartfase zit. De griffiemedewerkers bijvoorbeeld zijn nog maar sinds februari 2011 in dienst en hebben wat inwerktijd nodig. Op dat stuk wordt enige flexibiliteit van de procespartijen gevraagd, maar daar staat tegenover dat de Raad zich ook zeer flexibel en klantvriendelijk opstelt naar de procespartijen.

Mevrouw *Hilde Lievens* merkt in verband met de opvolging van de betaling van het rolrecht nog op dat het probleem is dat die betalingen aankomen bij het Grondfonds. De heer *Eddie Clybouw* vult aan dat de vraag aan procespartijen om het bewijs van betaling te bezorgen – wat overigens ook via e-mail kan gebeuren – is ingegeven door de bedoeling om de procedure sneller te laten verlopen. Bij het Grondfonds komen immers nog tal van andere betalingen binnen dan die voor het rolrecht bij de RvVb.

4. Replieken

De heer *Lode Ceyssens* vraagt zich af waarom de raadsleden in het eerste zittingsjaar geen dossiers konden voorbereiden om uitspraken te doen. Met de inhoud van de vonnissen hebben de parlementsleden in principe inderdaad geen zaken, maar als men er niet in slaagt om de essentie van de bijzaken te scheiden, dan is men verkeerd bezig. Als een vergunning wordt vernietigd omdat er niet wordt verwezen naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat volledig eensluidend is met de visie van de bestendige deputatie, dan klopt er iets niet. Een dergelijk dossier kan niet als afgehandeld worden geklasseerd, want op termijn komt dat zeker terug.

Mevrouw *Mercedes Van Volcem* is ontgoocheld over het feit dat de minister verantwoordelijkheid doorschuift naar zijn voorganger. Hij is nu de bevoegde minister en hij moet optreden als er in het verleden iets verkeerd werd ingeschat. Al twee jaar is dat echter niet gebeurd. Na het eerste werkjaar wist iedereen dat de instroom bij de RvVb veel groter was dan verwacht. Het is de verantwoordelijkheid van minister Muyters dat er niet tijdig werd ingegrepen. Het gaat niet op om nu aan te voeren dat geen hulprechters kunnen worden aangesteld omdat het decreet daarin niet voorziet. De minister kan immers altijd een initiatief nemen om dat decreet te herzien.

Mevrouw Van Volcem zegt voorts dat de burgers een behoorlijke rechtsbedeling binnen een redelijke termijn verwachten. Parlementsleden moeten zich inderdaad niet inlaten met de inhoud van de vonnissen, maar mogen wel vragen stellen bij de efficiëntie van de tijdsbesteding bij de RvVb. Al jarenlang wordt er door de burgers over geklaagd dat er op het vlak van justitie niets beweegt. De rechterlijke macht en alle instanties die daaronder ressorteren, zijn er niet voor zichzelf maar voor de burgers. Dat er gedetailleerd moet worden ingegaan op een uitgebreid verzoekschrift, is een argument dat geen hout snijdt. Vlaanderen heeft een unieke kans om de zaken anders aan te pakken dan voordien op federaal vlak gebeurde en van die kans moet gebruik worden gemaakt.

De heer *Wilfried Vandaele* en de heer *Dirk Peeters* merken op dat zij geen antwoord hebben gekregen op hun respectieve vraag.

Mevrouw *Hilde Lievens* antwoordt dat er inderdaad nog geen verzoek tot schorsing werd ingewilligd. Zonder in te gaan op inhoudelijke aspecten, moet er toch rekening mee worden gehouden dat verzoeken terdege moeten worden gemotiveerd en dat regels moeten worden gerespecteerd. De RvVb vergelijken met de Raad van State heeft geen zin, want in de VCRO is bepaald dat er een moeilijk te herstellen nadeel moet zijn en dat dit op een ernstige wijze gemotiveerd moet zijn. Uit de arresten van de RvVb dienaangaande blijkt afdoende waarom er tot nog toe nog geen verzoek tot schorsing is ingewilligd.

Als de mogelijkheid zou bestaan om de bestuurlijke lus toe te passen, dan zou het probleem opgelost zijn dat een vergunning wordt vernietigd omdat in de bestreden beslissing niet wordt verwezen naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Het decreet bepaalt echter expliciet dat het bestreden besluit op grond van onder meer dat verslag moet worden genomen. Als de arresten zouden worden beperkt tot een uitspraak in positieve of negatieve zin over de bestreden beslissing, dan worden de rechten van de verdediging geschonden. De rechtspraak van de RvVb is nu zeer transparant, niet alleen naar de rechtstreeks betrokken partijen toe, maar naar alle andere betrokken instanties of personen. Wat tot slot het verschillend aantal verwerkte dossiers betreft tussen de kamers van de RvVb: de cijfers zijn wat ze zijn en de spreekster wil niet het proces maken van welke kamer ook. De cijfers tonen in elk geval wel aan dat zodra er inhoudelijke medewerkers in dienst zijn gekomen, de output significant is verhoogd. De Raad volgt intern de zaken terdege op en stuurt bij waar nodig.

De heer *Wilfried Vandaele* betreurt dit antwoord. Met de RvVb werd een instantie opgericht waarvan zeer veel werd verwacht. Ook van de voor het leven benoemde rechters werd en wordt veel verwacht. In het parlement mag dan toch de vraag worden gesteld waarom er zo een verschil inzake output is tussen de kamers en dus mogelijk tussen de organisatie of de personeelsleden ervan.

Op de vraag van de heer *Lode Ceyssens* wanneer van de RvVb input mag worden verwacht voor een decreetswijziging, antwoordt Vlaams minister *Philippe Muyters* dat er al een insteek van de Raad is geweest. Momenteel wordt die verwerkt met het oog op een wijziging van de VCRO en het opstellen van een procedurereglement. De verwachting is dat de nodige teksten op vrij korte termijn zullen kunnen worden voorgelegd. Op de vraag van mevrouw *Mercedes Van Volcem* naar de timing voor het wegwerken van de achterstand bij de RvVb, antwoordt minister *Philippe Muyters* dat zal worden nagegaan of een beroep op hulprechters mogelijk kan worden gemaakt. Voorts zal in overleg met Vlaams minister Schauvliege worden nagegaan of rechters van het Milieuhandhavingscollege kunnen worden ingeschakeld. Er zal uiteraard nog moeten blijken hoe snel een en ander zal kunnen. In eerste instantie moet de Raad nu proberen om met vier kamers een evenwicht te bereiken tussen de in- en uitstroom van dossiers. Nadien zal dan worden bekeken hoe de achterstand kan worden weggewerkt.

De heer *Bart Martens* stipt nog aan dat inderdaad best wordt gewacht op het effect van een versterking via hulprechters. Misschien moet een en ander ook in het licht worden gezien van de creatie van de omgevingsvergunning, want als de door de Vlaamse Regering goedgekeurde startnota wordt gevolgd, zal de werklast voor de RvVb daardoor nog groter worden dan nu al het geval is.

Bart MARTENS,
voorzitter

Mercedes VAN VOLCEM,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

BVR	besluit van de Vlaamse Regering
fifo	first in, first out
RvVb	Raad voor Vergunningsbetwistingen
RWO	Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (beleidsdomein van de Vlaamse overheid)
UDN	uiterst dringende nood
VCRO	Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
vte	voltijdsequivalent
VVP	Vereniging van de Vlaamse Provincies